

TILSKIPUN RÁÐSINS

frá 27. júlí 1976

um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi sameiginleg ákvæði um þrýstihylki og aðferðir við eftirlit með þeim

(76/767/EBE)

RÁÐ EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

flutninga hylkja, ber að gera ráðstafanir til að koma á gagnkvæmri viðurkenningu aðildarríkjanna á skoðunaraðferðum.

með hliðsjón af stofnsáttmála Efnahagsbandalags Evrópu, einkum 100. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

Til þess að auðvelda gagnkvæma viðurkenningu skoðunaraðferða þarf að ákveða fullnægjandi aðferðir við EBE-mynsturviðurkenningu og EBE-sannpröfun hylkja og samhæfa þau viðmið sem notuð eru þegar útnefndir eru þeir aðilar sem sjá eiga um sannpröfun.

með hliðsjón af álitum Evrópuþingsins ⁽¹⁾,með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

EBE-merki á þrýstihylki sýnir að það hefur verið skoðað á viðeigandi hátt og fullnægi þeim tæknilegu kröfum sem máli skipta og því sé óþarft að skoða það á ný þegar hylkið er flutt inn eða tekið í notkun.

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Í hverju aðildarríki eru lögboðin ákvæði um tæknileg atriði við smíði, eftirlit með og/eða notkun þrýstihylkja. Þessi ákvæði eru mismunandi í hinum ýmsu aðildarríkjum. Slíkur munur hindrar viðskipti og getur skapað ójöfn samkeppnis skilyrði innan bandalagsins.

Innlendar reglugerðir um þrýstihylki ná yfir margar gerðir af þrýstihylkjum fyrir margs konar notkun, rúmtak og þrýsting. Í þessari tilskipun eru sett almenn ákvæði er einkum lúta að tilhögun EBE-mynsturviðurkenningar og EBE-sannpröfunar. Í sértilskipunum um hverja gerð af þrýstihylki er mælt fyrir um tækniröfur að því er varðar hönnun og skoðunaraðferðir fyrir slík þrýstihylki og, eftir því sem við á, þær aðstæður þegar tækniröfur bandalagsins koma í stað innlendra ákvæða sem áður giltu.

Þessar hindranir við stofnun og starfsemi hins sameiginlega markaðar er hægt að minnka og jafnvel fjarlægja ef sömu tækniröfur gilda í öllum aðildarríkjunum, annaðhvort sem viðbót við eða í stað gildandi laga þeirra.

Eftirlit með því að þessum tækniröfum sé fullnægt er nauðsynlegt svo að veita megi notendum og þriðju aðilum örugga vernd. Gildandi skoðunaraðferðir eru mismunandi frá einu aðildarríki til annars. Til þess að koma á frjálsum flutningi þrýstihylkja innan hins sameiginlega markaðar og koma í veg fyrir endurtekna skoðun, sem í raun hindrar frjálsa

Brynt er að tækniröfum, sem skilgreindar eru í tilskipunum um þrýstihylki, sé breytt án tafar til samræmis við tækni-framfarir. Til þess að auðvelda framkvæmd þeirra ráðstafana sem nauðsynlegar eru í þessu skyni ber að setja reglur um hvernig komið skuli á náinni samvinnu milli aðildarríkjanna og framkvæmdastjórnarinnar innan nefndarinnar er sér um að breyta, í samræmi við tækni-framfarir, tilskipunum um að ryðja úr vegi tæknilegum hindrunum fyrir viðskiptum með þrýstihylki innan bandalagsins.

⁽¹⁾ Stjttíð. EB nr. C 2, 9. 1. 1974, bls. 64.⁽²⁾ Stjttíð. EB nr. C 101, 23. 11. 1973, bls. 25.

Þrýstihylki sem sett eru á markað kunna í vissum tilvikum að skapa hættu þótt þau uppfylli kröfur viðkomandi sértílskipunar. Kveða skal því á um hvernig draga megi úr þessari hættu.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. KAFLI

Skilgreiningar og grundvallarreglur

1. gr.

1. Í þessari tilskipun merkir „þrýstihylki“ fast eða fær-anlegt hylki eða geymsluhólf þar sem virkur yfirþrýstingur, meiri en 0,5 bör, getur orðið í gasi, gufu eða vökva.

2. Þessi tilskipun gildir ekki um:

- hylki, sérhönnuð til nota við kjarnorku ef bilun þeirra getur valdið geislavirkni,
- hylki, sérstaklega ætluð til ísetningar í eða notkunar við að knýja skip og loftför,
- pípur til flutnings og dreifingar.

2. gr.

1. Í sértílskipunum skal mælt fyrir um kröfur um hönnun, smíði og skoðun, prófun og, ef þörf krefur, aðferðir við notkun þeirra flokka þrýstihylkja sem þær eiga við og, eftir því sem við á, fylgibúnað.

Í þeim skal tiltekið fyrir hvern flokk þrýstihylkja hvort skylt er að framkvæma EBE-mynsturviðurkenningu og EBE-sannprófun, aðra hvora eða hvoruga þessara aðgerða.

Í þeim er heimilt að mæla fyrir um:

- öll skilyrði eða tímamörk sem setja má varðandi EBE-mynsturviðurkenningu og öll merki sem setja ber á þrýstihylkið í slíkum tilvikum,
- auðkenni fyrir hvert þrýstihylki,

— þau skilyrði sem mismunandi gerðir viðurkenndra þrýstihylkja þurfa að uppfylla til að fá sömu mynsturviðurkenningu.

2. Í þessari tilskipun merkir „þrýstihylki af EBE-gerð“ hvert það hylki sem hannað er og smíðað með þeim hætti að það fullnægi kröfum þeirrar sértílskipunar sem á við þann flokk sem um er að ræða.

3. gr.

Aðildarríkjunum er óheimilt, af ástæðum sem tengjast smíði eða prófun hylkis í skilningi þessarar tilskipunar og sértílskipunar þeirrar sem um það gildir, að hafna, banna eða hindra að sett séu á markað eða tekin í notkun þrýstihylki sem uppfylla kröfur þessarar tilskipunar og sértílskipunar þeirrar sem um þau gilda.

4. gr.

Aðildarríkin skulu meta EBE-mynsturviðurkenningu og EBE-sannprófun til jafns við innlendar aðferðir í þessum efnum.

5. gr.

Verkefni þess stjórnvalds sem gefur út vottorð um EBE-mynsturviðurkenningu og þess skoðunaraðila sem framkvæmir sannprófun hylkisins takmarkast við prófanir samkvæmt kröfum í viðkomandi sértílskipunum og það hlutverk sem þeim er falið samkvæmt þessari tilskipun.

II. KAFLI

EBE-mynsturviðurkenning

6. gr.

1. Kveði sértílskipun á um slíkt skal EBE-mynsturviðurkenning vera undanfari:

- EBE-sannprófunar þar sem hennar er krafist,
- markaðssetningar og notkunar þar sem EBE-sannprófunar er ekki krafist.

2. Aðildarríkin skulu að beiðni framleiðandans, eða umboðsmanns hans með staðfestu í bandalaginu, veita EBE-mynsturviðurkenningu hverri þeirri gerð þrýstihylkis sem fullnægir kröfum þeirrar sértílskipunar sem á við þann flokk sem um er að ræða.

3. Umsókn um mynsturviðurkenningu á ákveðinni gerð af þrýstihylki er aðeins hægt að leggja inn hjá einu aðildarríki.

4. Aðildarríkin skulu veita, hafna eða afturkalla EBE-mynsturviðurkenningu samkvæmt ákvæðum þessa kafla og 1., 2. og 4. liðar I. viðauka.

7. gr.

1. Ef niðurstöður prófunarinnar sem kveðið er á um í 2. lið I. viðauka eru fullnægjandi skal aðildarríkið sem framkvæmdi prófunina gefa út vottorð um EBE-mynsturviðurkenningu og senda það þeim umsækjanda sem í hlut á.

Ef þessi viðurkenning á við hylki sem háð er EBE-sannprófun skal framleiðandinn setja á það viðurkenningarmerkið sem um getur í 3.1 í I. viðauka áður en sannprófun fer fram.

2. Þær kröfur sem snerta vottorðið og viðurkenningarmerkið eru tilgreindar í 3. og 5. lið I. viðauka.

8. gr.

Hafi verið sótt um EBE-sannprófun fyrir flokk þrýstihylkja sem fullnægir kröfum sértílskipunar án þess að EBE-mynsturviðurkenningar sé krafist skal framleiðandinn, á eigin ábyrgð áður en sannprófun fer fram, setja á þrýstihylki í þessum flokki hið sérstaka merki sem lýst er í lið 3.2 í I. viðauka.

9. gr.

1. Aðildarríki sem veitt hefur EBE-mynsturviðurkenningu skal afturkalla það ef einhver þeirra skilyrða sem mælt er fyrir um í sértílskipun samkvæmt 1. mgr. 2. gr. eru ekki uppfyllt.

2. Ef aðildarríki sem veitt hefur EBE-mynsturviðurkenningu kemst að raun um að þrýstihylki af þeirri gerð sem hefur fengið viðurkenningu eru ekki í samræmi við það mynstur:

- a) er því heimilt að láta viðurkenninguna gilda ef þau frávik sem staðfest hafa verið eru smávægileg eða hafa engin grundvallaráhrif á hönnun eða framleiðslu hylkisins og eru hættalaus með öllu;
- b) skal það afturkalla viðurkenninguna ef breytingarnar skapa hættu;

c) ber því að æskja þess að framleiðandinn geri viðeigandi breytingar á framleiðslu eins fljótt og unnt er telji það að framleiðslulotan samsvari ekki lengur hinu viðurkennda mynstri. Verði framleiðandinn ekki við þessari kröfu er skylt að afturkalla viðurkenninguna.

3. Aðildarríkið sem veitti EBE-mynsturviðurkenninguna skal afturkalla hana komist það að þeirri niðurstöðu að ekki hefði átt að veita hana.

4. Fáí áður nefnt aðildarríki upplýsingar um það frá öðru aðildarríki að fyrir liggja eitt af þeim tilvikum sem um getur í 1., 2. og 3. mgr. skal það, að höfðu samráði við það ríki, fara að ákvæðum þessara málsgreina.

5. Komi upp deila milli lögbærra yfirvalda í aðildarríkinu sem veitt hefur EBE-mynsturviðurkenningu og samsvarandi aðila í öðru aðildarríki um það hvort ráðlegt sé eða nauðsynlegt að afturkalla viðurkenningu, skal framkvæmdastjórnin fá vitneskju þar um. Hún skal, ef þörf krefur, halda viðræðufundi í því skyni að finna lausn.

6. Aðeins það aðildarríki sem veitti EBE-mynsturviðurkenninguna getur tekið ákvörðun um að afturkalla hana. Það skal þegar í stað tilkynna hinum aðildarríkjunum og framkvæmdastjórninni um hverja slíka ákvörðun.

III. KAFLI

EBE-sannprófun

10. gr.

Við EBE-sannprófun er gengið úr skugga um hvort þrýstihylki samræmist kröfum þeirrar sértílskipunar sem við það á. Það skal vottað með EBE-sannprófunarmerkinu.

11. gr.

1. Þegar þrýstihylki er lagt fram til EBE-sannprófunar skal skoðunaraðilinn athuga hvort:

- a) — þrýstihylki tilheyri flokki sem er háður EBE-mynsturviðurkenningu og ef svo er hvort það sé í samræmi við viðurkennt mynstur og með EBE-mynsturviðurkenningarmerkið;
- þrýstihylki tilheyri flokki sem ekki er háður EBE-mynsturviðurkenningu og ef svo er hvort það sé í samræmi við þær kröfur sem settar eru fram í sértílskipuninni;

- b) — Þrýstihylki fullnægir kröfum sértílskipunarinnar að því er varðar niðurstöður prófunarinnar og rétta ásetningu tilskilinna merkja og áletrana.

2. Framleiðandanum er óheimilt að neita skoðunaraðilanum um aðgang að framleiðslustað ef rétt framkvæmd þeirra verka sem honum eru falin er undir því komin.

12. gr.

Í III. viðauka eru tilgreind þau lágmarksskilyrði sem aðildarríkin verða að gefa gaum þegar valdir eru skoðunaraðilar samkvæmt 13. gr., samanber þó rétt þeirra til að gera þær ráðstafanir og setja þau skilyrði heima fyrir sem þau telja nauðsynleg til að tryggja að útnefndir skoðunaraðilar starfi með skilvirkum, samræmdum og óaðfinnanlegum hætti.

13. gr.

1. Hvert aðildarríki skal senda hinum aðildarríkjunum og framkvæmdastjórninni skrá yfir þá skoðunaraðila sem ábyrgð bera á skoðunarstarfinu og allar síðari breytingar á skrá þessari með upplýsingum um að hve miklu leyti þessum aðilum er heimilt að sinna vissum þáttum skoðunar.

2. Aðildarríki sem hefur útnefnt skoðunaraðila skal afturkalla útnefninguna komist það að raun um að hann uppfylli ekki eða sé hættur að uppfylla þau skilyrði sem kveðið er á um í III. viðauka. Það skal þegar í stað tilkynna það framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjunum og upplýsa hvort útnefningin hefur verið afturkölluð að fullu eða aðeins að því er varðar vissa þætti skoðunar.

3. Aðeins því aðildarríki sem hefur útnefnt slíkan skoðunaraðila er heimilt afturkalla eða takmarka útnefninguna.

14. gr.

1. Eftir EBE-sannprófun á þrýstihylki, við þau skilyrði sem mælt er fyrir um í 11. gr. og á þann hátt sem kveðið er á um í II. viðauka, skal skoðunaraðilinn festa á hylkið merki um EBE-sannprófun, hvort sem hún er endanleg eða ekki, samkvæmt því fyrirkomulagi sem mælt er fyrir um í 3. lið þess viðauka.

2. Í 3. lið II. viðauka eru settar fram kröfur um lögum og einkenni EBE-sannprófunarmerkjanna.

3. Sé kveðið á um slíkt í sértílskipun skal skoðunaraðilinn gefa út vottorð þar sem tilgreindar eru þær athuganir sem gerðar hafa verið og niðurstöður þeirra.

15. gr.

Þegar ekki er kveðið á um EBE-sannprófun í sértílskipun þeirri sem varðar flokk þrýstihylkja skal framleiðandinn, eftir að hafa sannreynt að hvert þrýstihylki uppfylli kröfur sértílskipunarinnar, setja á hylkin á eigin ábyrgð:

- a) annaðhvort sérstakt merki sem lýst er í lið 5.3 í I. viðauka þegar EBE-mynsturviðurkenning er nauðsynleg;
- b) eða sérstakt merki sem lýst er í lið 5.4 í I. viðauka þegar um undanþágu er að ræða frá EBE-mynsturviðurkenningu.

IV. KAFLI

Sameiginleg ákvæði fyrir EBE-mynsturviðurkenningu og EBE-sannprófun

16. gr.

1. Merki þau sem lýst er í þessari tilskipun og öllum sértílskipunum sem varða hylki og fylgibúnað skulu vera þannig fest á hvert hylki og fylgibúnað þess að þau séu sýnileg, læsileg og óafmáanleg.

2. Aðildarríkin skulu gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að koma í veg fyrir að notuð séu á þrýstihylkjum merki eða áletranir sem villast má á og EBE-merkjunum.

V. KAFLI

Undanþáguákvæði

17. gr.

1. Þótt hönnun þrýstihylkis og þær aðferðir sem notaðar eru við framleiðslu þess hlíti ekki öllum ákvæðum sértílskipananna gilda eftir sem áður ákvæði 3. gr. svo framarlega sem breytingarnar tryggja jafnmikið öryggi.

2. Í öllum sértílskipunum skal tekið skýrt fram frá hvaða ákvæðum veita megi slíka undanþágu og frá hvaða ákvæðum ekki megi veita undanþágu.

Í slíkum tilvikum skal beita eftirfarandi málsmeðferð:

19. gr.

- a) viðkomandi aðildarríki skal senda skjöl með lýsingu á hylkinu og skjöl sem styðja beiðni þess um undanþágu, þar á meðal niðurstöður þeirra prófana sem gerðar hafa verið, til hinna aðildarríkjanna sem hafa fjögurra mánaða frest til að lýsa samþykki sínu eða andstöðu, koma fram með athugasemdir, spurningar, viðbótarkröfur, kröfur um frekari prófanir eða, ef þau óska, vísa málinu til nefndarinnar til að fá álit hennar í samræmi við þá málsmeðferð sem mælt er fyrir um í 20. gr. Skjöl þessi skulu send nefndinni. Þessi bréfaskipti skulu vera trúnaðarmál;
- b) hafi ekkert aðildarríki, þegar tilskilinn frestur er útrunninn, lýst yfir andstöðu sinni eða óskað þess að málinu verði vísað til nefndarinnar skal aðildarríkið, eftir að hafa komið til móts við allar þær kröfur sem lagðar voru fram samkvæmt þeirri málsmeðferð sem tilgreind er í a-lið, samþykkja þá undanþágu sem óskað er eftir og upplýsa hin aðildarríkin og framkvæmdastjórnina um það;
- c) hafi aðildarríki ekki svarað þegar tilskilinn frestur er útrunninn skal lítið svo á að það hafi veitt viðurkenningu. Þó verður ríkið þar sem varan er framleidd að fara fram á við framkvæmdastjórnina að hún staðfesti að ekkert svar hafi borist;
- d) hafi málinu verið vísað til nefndarinnar og hún lýst sig samþykka er aðildarríkinu heimilt að samþykkja undanþáguna með hverjum þeim skilyrðum sem nefndin kann að leggja til;
- e) skjöl um málið skulu lögð fram á þjóðtungu eða -tungum viðtökulandsins eða öðru máli sem það samþykkir.

VI. KAFLI

Tilskipunum breytt til samræmis við tækniframfarir

18. gr.

Nauðsynlegar breytingar til að tryggja að:

- I. og II. viðauki við þessa tilskipun, og
- þau ákvæði sértilskipananna sem sérstaklega eru tilgreind í hverri þeirra,

séu í samræmi við tækniframfarir skulu gerðar samkvæmt þeirri málsmeðferð sem kveðið er á um í 20. gr.

1. Hér með er komið á fót nefnd (hér eftir kölluð „nefndin“) er sér um að breyta, í samræmi við tækniframfarir, tilskipunum um afnám tæknilegra viðskiptahindrana að því er varðar þrýstihylki. Hún skal skipuð fulltrúum aðildarríkjanna með fulltrúa framkvæmdastjórnarinnar sem formann.

2. Nefndin setur sér starfsreglur.

20. gr.

1. Þegar fylgja skal málsmeðferð þeirri sem sett er fram í þessari grein, ber formanni nefndarinnar að vísa málinu til hennar, annaðhvort að eigin frumkvæði eða að ósk fulltrúa aðildarríkis.

2. Fulltrúi framkvæmdastjórnarinnar leggur fyrir nefndina drög að þeim ráðstöfunum sem gera skal. Nefndin skal skila álitinu sínu á drögnum fyrir þau tímamörk sem formaður setur eftir því hversu brýnt málið er. Álit skulu samþykkt með 41 atkvæðis meirihluta og vega atkvæði aðildarríkjanna eins og mælt er fyrir um í 2. mgr. 148. gr. sáttmálans. Formaður greiðir ekki atkvæði.

3. a) Framkvæmdastjórnin skal samþykkja fyrirhugaðar ráðstafanir séu þær í samræmi við álit nefndarinnar.

b) Séu fyrirhugaðar ráðstafanir ekki í samræmi við álit nefndarinnar eða skili nefndin ekki álitinu ber framkvæmdastjórninni án tafar að leggja tillögu fyrir ráðið um ráðstafanir sem gera skal. Ráðið tekur ákvörðun með auknum meirihluta.

c) Hafi ráðið ekkert aðhafst innan þriggja mánaða frá því að tillagan var lögð fyrir það, skal framkvæmdastjórnin samþykkja fyrirhugaðar ráðstafanir.

VII. KAFLI

Öryggisákvæði

21. gr.

1. Hafi aðildarríki rökstuddan grun um að eitt eða fleiri þrýstihylki séu hættuleg, þótt þau uppfylli kröfur þessarar tilskipunar og sértilskipananna, er því heimilt að banna tímabundið markaðssetningu hylkisins (hylkjanna) á yfir-

ráðasvæði sínu eða binda hana sérstökum skilyrðum. Það skal þegar í stað skýra framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjunum frá þessu og tilgreina ástæður fyrir ákvörðun sinni.

2. Framkvæmdastjórnin skal hafa samráð við þau aðildarríki sem í hlut eiga innan sex vikna og skila síðan álit á tafar og gera viðeigandi ráðstafanir.

3. Telji framkvæmdastjórnin að tæknilegar breytingar á tilskipuninni séu nauðsynlegar skal annað hvort framkvæmdastjórnin eða ráðið samþykkja slíkar breytingar samkvæmt þeirri málsmeðferð sem kveðið er á um í 20. gr. Í þessu tilviki er aðildarríki því sem gert hefur varúðarráðstafanirnar heimilt að viðhalda þeim uns breytingarnar ganga í gildi.

VIII. KAFLI

Sérákvæði

22. gr.

1. Þessi grein á við hylki sem heyra undir þessa tilskipun samkvæmt 1. gr. ef ekki er um þau fjallað í sértilskipun.

2. Í þessu tilviki gilda eftirfarandi reglur:

- a) lögbær stjórnvöld í ákvörðunarlandinu skulu líta svo á að þrýstihylki, sem hafa verið athuguð og prófuð af skoðunaraðila, útvöldum samkvæmt þeirri málsmeðferð sem mælt er fyrir um í IV. viðauka, séu í samræmi við landslög, stjórnslufyrirmæli og reglugerðir um hönnun þeirra;
- b) þessar prófanir og skoðanir skal framkvæma samkvæmt þeirri málsmeðferð sem lýst er í IV. viðauka og beita þeim aðferðum sem gilda í ákvörðunarlandinu eða eru viðurkenndar sem jafngildar af yfirvöldum þess.

Með ofangreindum prófunum og skoðunum er átt við allar þær sem mögulegt er að framkvæma þar sem hylkin eru framleidd.

3. Aðildarríkin skulu meta skýrslur og vottorð gefin út af skoðunaraðilanum í upprunalandi þrýstihylkisins til jafns við samsvarandi gögn sem þau sjálf gefa út.

IX. KAFLI

Lokaákvæði

23. gr.

Rökstyðja skal ítarlega allar ákvarðanir, sem byggðar eru á þessari tilskipun og sértilskipununum, aðildarríkis eða skoðunaraðila um synjanir á EBE-mynsturviðurkenningu eða á að festa á EBE-sannprófunarmerki. Slík ákvörðun skal tilkynnt eins fljótt og unnt er þeim aðila sem í hlut á sem samtímis skal fá upplýsingar um þau úrræði sem honum standa til boða samkvæmt gildandi lögum í aðildarríkinu sem um ræðir og um þann frest sem til slíkra úrræða gefst.

24. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnslufyrirmæli til að fara að ákvæðum þessarar tilskipunar innan 18 mánaða frá birtingu hennar og tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

2. Aðildarríkin skulu sjá til þess að helstu ákvæði úr landslögum sem samþykkt verða um málefni sem tilskipun þessi nær til séu send framkvæmdastjórninni.

25. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 27. júlí 1976.

Fyrir hönd ráðsins,

M. van der STOEL

forseti.

I. VIÐAUKI ⁽¹⁾

EBE-MYNSTURVIÐURKENNING

1. UMSÓKN UM EBE-MYNSTURVIÐURKENNINGU
 - 1.1. Umsóknin og bréfaskipti sem hana varða skulu fara fram á opinberu tungumáli ríkisins þar sem umsóknin er lögð fram og samkvæmt lögum þess ríkis. Aðildarríkið getur krafist þess að fylgiskjölín séu einnig á sama opinbera tungumáli.
 - 1.2. Í umsókninni skulu eftirfarandi upplýsingar koma fram:
 - nafn og heimilisfang framleiðanda eða fyrirtækis, umboðsmanns hans eða umsækjandans, svo og upplýsingar um framleiðslustað hylkjanna,
 - flokkur hylkja,
 - fyrirhuguð notkun eða takmarkanir á notkun,
 - tæknilegir eiginleikar,
 - viðskiptaheiti, ef til er, eða gerð.
 - 1.3. Umsókninni skulu fylgja nauðsynleg skjöl í tvíriti, þar á meðal:
 - 1.3.1. Lýsing þar sem meðal annars er greint frá eftirtöldum atriðum:
 - efniseiginleikum, smíðaaðferðum og styrkleikaútreikningum fyrir hylkið,
 - tilheyrandi öryggisbúnaði,
 - hvar setja skal þau viðurkenningar- og sannprófunarmerki sem skilgreind eru í þessari tilskipun, sem og önnur merki skilgreind í sértilskipunum.
 - 1.3.2. Yfirlisteikning og, eftir því sem við á, sérteikningar af mikilvægum hlutum.
 - 1.3.3. Hverjar þær upplýsingar aðrar sem kveðið er á um í sértilskipunum.
 - 1.3.4. Yfirlýsing þar sem vottað er að ekki hafi verið lögð inn önnur umsókn um EBE-mynsturviðurkenningu fyrir sömu gerð af hylki.
2. PRÓFUN VEGNA EBE-MYNSTURVIÐURKENNINGAR
 - 2.1. Prófun vegna EBE-mynsturviðurkenningar skal fara fram á grundvelli teikninganna og, eftir því sem við á, á sýnishornum af hylkjum.

Í prófuninni felst:

 - a) athugun á hönnunarútreikningum, framleiðsluaðferðum, faglegum vinnubrögðum og efnum sem notuð eru;
 - b) eftir því sem við á, athugun á öryggisbúnaði, mælitækjum og uppsetningaraðferðum.
3. VOTTORÐ OG MERKI UM EBE-MYNSTURVIÐURKENNINGU
 - 3.1. Vottorðið sem um getur í 7. gr. skal innihalda niðurstöður mynsturviðurkenningarinnar og í því skal tilgreina öll skilyrði sem viðurkenningin kann að vera háð í samræmi við 1. mgr. 7. gr. Því skulu fylgja þær lýsingar og teikningar sem þörf er á til að bera kennsl á mynstrið og, eftir því sem við á, til að skýra hvernig það vinnur. EBE-viðurkenningarmerkið sem kveðið er á um í 7. gr. skal vera stílfært ϵ og inni í því:
 - í efri hlutanum það raðnúmer sem sértilskipunin hefur hlotið og fer eftir tímaröð samþykktu og upphafsstafur eða -stafir ríkisins sem veitt hefur EBE-mynsturviðurkenningu

⁽¹⁾ Sjá viðbæti við I. og II. viðauka.

(B fyrir Belgíu, D fyrir Sambandslýðveldið Þýskaland, DK fyrir Danmörku, F fyrir Frakkland, I fyrir Ítalíu, IRL fyrir Írland, L fyrir Lúxemborg, NL fyrir Holland, UK fyrir Breska konungsríkið) og tveir síðustu tölustafir útgáfuárs EBE-mynsturviðurkenningarinnar. Ráðið gefur sértilskipuninni sem vísað er til í EBE-mynsturviðurkenningunni númer þegar tilskipunin er samþykkt,

— í neðri hlutanum númer EBE-mynsturviðurkenningarinnar.

Dæmi um þetta merki er að finna í 5.1.

- 3.2. Merkið sem um getur í 8. gr., táknað með stílfærða bókstafnum ϵ sem hefur verið snúið við um lóðréttan ás, hefur í efri hlutanum sömu upplýsingar og krafist er í fyrsta undirlíð í 3.1 og í neðri hlutanum tilvísunarnúmer þess flokks sem ekki er háður EBE-mynsturviðurkenningu sé þannig fyrir mælt í sértilskipuninni.

Dæmi um þetta merki er sýnt í 5.2.

- 3.3. Merkið sem um getur í a-lið 15. gr. er EBE-viðurkenningarmerkið inni í sexhyrningi.

Dæmi um þetta merki er sýnt í 5.3.

- 3.4. Merkið sem um getur í b-lið 15. gr. er merkið um undanþágu frá EBE-mynsturviðurkenningu inni í sexhyrningi.

Dæmi um þetta merki er sýnt í 5.4.

4. BIRTING EBE-MYNSTURVIÐURKENNINGAR

- 4.1. Vottorð um EBE-mynsturviðurkenningu skal birta í *Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins*.

- 4.2. Samtímis tilkynningu til þess aðila sem í hlut á sendir aðildarríkið afrit af vottorði um EBE-mynsturviðurkenningu til framkvæmdastjórnarinnar og hinna aðildarríkjanna sem einnig geta fengið afrit af skjölum með endanlegum tæknilegum upplýsingum um hylkið og skýrslur um þær athuganir og prófanir sem á því hafa verið gerðar.

- 4.3. Afturköllun EBE-mynsturviðurkenningar skal birt í samræmi við þá málsmeðferð sem kveðið er á um í 4.1 og 4.2.

- 4.4. Hvert það aðildarríki sem neitar að veita EBE-mynsturviðurkenningu skal upplýsa hin aðildarríkin og framkvæmdastjórnina um slíka neitun.

5. MERKI SEM TENGJAST EBE-MYNSTURVIÐURKENNINGU

- 5.1. Merki um EBE-mynsturviðurkenningu (sjá 3.1)

Dæmi: EBE-mynsturviðurkenning tilkynnt af Sambandslýðveldinu Þýskalandi 1979 samkvæmt fyrstu sértilskipuninni.
Númer EBE-mynsturviðurkenningarinnar.

- 5.2. Merki um undanþágu frá EBE-mynsturviðurkenningu (sjá 3.2)

Dæmi: Hylki smíðað í Þýskalandi 1979 sem ekki er háð EBE-mynsturviðurkenningu samkvæmt fyrstu sértilskipuninni.
Tilvísunarnúmer fyrir flokk sem ekki er háður EBE-mynsturviðurkenningu ef kveðið er á um slíkt í sértilskipuninni.

- 5.3. Merki um EBE-mynsturviðurkenningu og undanþágu frá EBE-sannprófun (sjá 3.3)

Dæmi: EBE-mynsturviðurkenning tilkynnt af Sambandslýðveldinu Þýskalandi 1979 samkvæmt fyrstu sértilskipuninni.
Númer EBE-mynsturviðurkenningarinnar.

- 5.4. Merki um undanþágu frá EBE-mynsturviðurkenningu og frá EBE-sannprófun (sjá 3.4)

Dæmi:

Hylki smíðað í Þýskalandi 1979 sem ekki er háð EBE-mynsturviðurkenningu samkvæmt fyrstu sértílskipuninni.

Tilvísunarnúmer fyrir flokk sem ekki er háður EBE-mynsturviðurkenningu ef kveðið er á um slíkt í sértílskipuninni.

- 5.5. Í sértílskipununum kann að vera mælt fyrir um staðsetningu og stærð þeirra merkja sem tengjast EBE-mynsturviðurkenningu.

Sé annað ekki tekið fram í sértílskipununum skulu allir bókstafir og tölur í merkjunum vera minnst 5 mm á hæð.

II. VIÐAUKI ⁽¹⁾

EBE-SANNPRÓFUN

1. ALMENNT
 - 1.1. Heimilt er að EBE-sannprófun fari fram í einum eða fleiri áföngum.
 - 1.2. Með fyrirvara um kröfur sértílskipananna:
 - 1.2.1. EBE- sannprófun skal framkvæma í einum áfanga á hylkjum sem eru ein heild þegar þau eru flutt úr verksmiðju, það er að segja hylkjum sem í aðalatriðum er hægt að flytja á uppsetningarstað án þess að þau séu fyrst tekin í sundur;
 - 1.2.2. sannprófun hylkja sem ekki eru flutt í einu lagi skal fara fram í einum eða fleiri áföngum;
 - 1.2.3. sannprófun skal einkum tryggja að hylkið sé í samræmi við hið viðurkennda mynstur eða, þegar um er að ræða hylki sem eru undanþegin EBE-mynsturviðurkenningu, í samræmi við ákvæði viðkomandi sértílskipunar.
2. EÐLI EBE-SANNPRÓFUNAR
 - 2.1. Sannprófunin skal, með fyrirvara um ákvæði sértílskipunarinnar, fela í sér:
 - prófun á eiginleikum efna sem notuð eru,
 - athugun á hönnunarútreikningum, framleiðsluáðferðum, faglegum vinnubrögðum og efnum sem notuð eru,
 - innri rannsókn sem felst í athugun á innri hlutum og málskeytingu,
 - þrýstingsprófun,
 - skoðun á öllum öryggis- og mælubúnaði,
 - ytri rannsókn hinna ýmsu hluta hylkisins,
 - notkunarprófun ef mælt er fyrir um hana í sértílskipuninum.
3. EBE-SANNPRÓFUNARMERKI
 - 3.1. **Lýsing á EBE-sannprófunarmerkjum.**
 - 3.1.1. Með fyrirvara um kröfur sértílskipananna skulu EBE-sannprófunarmerki sem sett eru á samkvæmt 3.3 vera sem hér segir:
 - 3.1.1.1. endanlegt EBE-sannprófunarmerki skal gert úr tveim merkjum:
 - 3.1.1.1.1. fyrra merkið er bókstafurinn „e“ og inni í honum:
 - í efri hlutanum, einkennisstafur(stafir) ríkisins þar sem sannprófunin fer fram (B fyrir Belgíu, D fyrir Sambandslýðveldið Þýskaland, DK fyrir Danmörku, F fyrir Frakkland, I fyrir Ítalíu, IRL fyrir Írland, L fyrir Lúxemborg, NL fyrir Holland, UK fyrir Breska konungsríkið) ásamt, þar sem þörf er á, einni eða tveimur tölum sem tákna frekari svæðaskiptingu,
 - í neðri hlutanum, merki skoðunaraðilans sem prófunarmaður setur á, ásamt merki prófunarmanns ef við á;
 - 3.1.1.1.2. síðara merkið er dagsetning sannprófunarinnar inni í sexhyrningi sem dreginn er með þeirri nákvæmni sem mælt er fyrir um í sértílskipuninum;

⁽¹⁾ Sjá viðbæti við I. og II. viðauka.

3.1.1.2. merki um EBE-sannprófun að hluta skal eingöngu vera fyrri merkið ⁽¹⁾.

3.2. Lögun og stærð merkja

3.2.1. Dæmi um merkin sem lýst er í 3.1.1.1.1 og 3.1.1.1.2 eru sýnd á myndum 1 og 2 hér á eftir.

Í sértilskipuninum kann að vera kveðið á um stærð og staðsetningu EBE-sannprófunarmerkjana.

Sé annað ekki tekið fram í sértilskipuninum skulu allir bókstafir og tölur í merkjunum vera minnst 5 mm á hæð.

3.2.2. Skoðunaraðilar aðildarríkjanna skulu skiptast á afritum teikninga af EBE-sannprófunarmerkjunum.

3.3. Festing merkjana

3.3.1. Merki um endanlega EBE-sannprófun skal fest á tiltekinn stað á hylkinu þegar það hefur verið endanlega sannprófað og er viðurkennt að samræmist EBE-kröfum.

3.3.2. Þegar sannprófun fer fram í fleiri en einum áfanga skal á framleiðslustað setja merkið um EBE-sannprófun að hluta á hylkið eða þann hluta þess sem viðurkennt er að samræmist EBE-kröfum á þessu stigi prófunarinnar og á þann stað sem sérstaklega er ætlaður fyrir merkinguna eða hvern þann stað annan sem tilgreindur er í sértilskipuninum.

⁽¹⁾ Skýringar varðandi merki um endanlega EBE-sannprófun og EBE-sannprófun að hluta

Sé ekki mögulegt að setja saman hylki á framleiðslustað eða ef líklegt er að flutningur breyti eiginleikum þess skal EBE-sannprófun framkvæmd eins og lýst er hér á eftir:

- sannprófun hylkisins á framleiðslustað er framkvæmd af skoðunaraðila í framleiðslulandinu og sé það í samræmi við EBE-kröfur setur hann á það „e“ merkið sem lýst er í 3.1.1.1.1. og kallast merkið um EBE-sannprófun að hluta,
- endanleg sannprófun hylkisins er framkvæmd af skoðunaraðila í ákvörðunarlandinu og sé það í samræmi við EBE-kröfur setur hann á það merkið sem lýst er í 3.1.1.1.2 sem ásamt merkinu um EBE-sannprófun að hluta myndar merkið um endanlega EBE-sannprófun.

1. mynd

2. mynd

Viðbætur við I. og II. viðauka

Tafla er sýnir hina ýmsu möguleika á EBE-mynsturviðurkenningu eða EBE-sannprófun

Skýringar Spurning Svar Aðgerð Já Nei Já Nei Já Nei

Er hylkið háð
EBE-mynsturviðurkenningu?

Er hylkið háð
EBE-sannprófun?

Er hylkið háð
EBE-sannprófun?

Framleiðandi skal
festa á hylkið merkið
sem er lýst í 3.1 og 5.1
í I. viðauka
(1. mgr. 7. gr.)

Framleiðandi skal
festa á hylkið merkið
sem er lýst í 3.3 og 5.3
í I. viðauka
(a-lið 15. gr.)

Framleiðandi skal
festa á hylkið merkið
sem er lýst í 3.4 og 5.4
í I. viðauka
(b-lið 15. gr.)

Framleiðandi skal
festa á hylkið merkið
sem er lýst í 3.2 og 5.2
í I. viðauka
(8. gr.)

Sköðunaraðili skal
festa á hylkið merkið
sem er lýst í 3.1.1.1.
í II. viðauka
(10. og 14. gr.)

Sköðunaraðili skal
festa á hylkið merkið
sem er lýst í 3.1.1.1.
í II. viðauka
(10. og 14. gr.)

III. VIÐAUKI

Lágmarksskilyrði sem aðildarríkin þurfa að taka mið af þegar þau tilnefna skoðunaraðila til að framkvæma EBE-sannprófun

1. Stjórnandi eða starfsmenn skoðunaraðilans sem annast sannprófanir mega ekki vera hönnuðir, framleiðendur, sölu- eða þjónustuaðilar og ekki vinna við uppsetningu hylkjanna eða búnaðarins sem þeir skoða né vera viðurkenndir fulltrúar neins þessara aðila. Þeir mega hvorki sjálfir né fyrir hönd annarra hafa bein afskipti af hönnun, smíði, markaðssetningu, kynningu eða viðhaldi hylkjanna eða búnaðarins. Þetta útilokar þó ekki möguleikann á gagnkvæmum upplýsingum um tæknileg atriði milli framleiðandans og skoðunaraðilans.
2. Skoðunaraðilinn og starfsmenn hans sem annast sannprófanir skulu gæta þess að þær séu í hvítetna unnar af tæknilegri færni og faglegrri ráðvæðni og vera óháðir öllum áhrifum og þrýstingi, einkum af efnahagslegum toga, sem gæti haft áhrif á mat þeirra eða niðurstöður skoðunar, sérstaklega frá einstaklingum eða hópum einstaklinga sem hafa hagsmuna að gæta í sambandi við niðurstöður prófana.
3. Skoðunaraðilinn skal hafa yfir að ráða starfskröftum og búnaði sem nauðsynlegur er til að inna af hendi þá tæknivinnu og stjórnunartörf sem tengjast sannprófun; einnig skal vera fyrir hendi nauðsynlegur búnaður til að framkvæma sannprófanir sem heyra til undantekninga.
4. Starfsmenn sem annast skoðun skulu hafa:
 - trausta tækni- og fagmenntun,
 - viðunandi þekkingu á kröfum sem gerðar eru til prófana sem þeir framkvæma og nægilega reynslu af slíkum prófunum,
 - kunnáttu í að gefa vottorð, greinargerðir og skýrslur sem skýra frá niðurstöðum prófananna.
5. Tryggja verður óhlutdrægni skoðunarmanna. Þóknun hvers og eins má hvorki byggjast á fjölda prófana né á niðurstöðum slíkra prófana.
6. Skoðunaraðilinn verður að hafa ábyrgðartryggingu, nema skoðunin sé á ábyrgð ríkisins á grundvelli landslaga eða framkvæmd á vegum aðildarríkisins.
7. Starfsmenn skoðunaraðilans eru bundnir þagnarskyldu um allt sem þeir fá vitneskju um í starfi sínu (nema gagnvart lögbærum stjórnvöldum ríkinu þar sem þeir starfa) í samræmi við þessa tilskipun og sértilskipanir eða þau ákvæði sem kunna að vera í landslögum til að framfylgja þeim.

IV. VIÐAUKI

SKILGREININGAR

Upprunaland: Aðildarríki þar sem þrýstihylkið var framleitt.

Viðtökuland: Aðildarríki sem flytja á þrýstihylki til eða þar sem það á að fara á markað og/eða verður tekið í notkun.

Upprunastjórnvöld: lögbær stjórnvöld upprunalands.

Viðtökustjórnvöld: lögbær stjórnvöld viðtökulands.

MÁLSMEDFERÐ

1. Með tilvísun til 22. gr. skal framleiðandi eða fulltrúi hans, sem óskar eftir að flytja út þrýstihylki eða fleiri en eitt þrýstihylki af einni og sömu gerð, leggja fram umsókn, annaðhvort beint eða fyrir tilstilli innflytjanda í viðtökulandinu, til viðtökustjórnvalda og fara fram á að sannprófanirnar verði gerðar samkvæmt þeim aðferðum sem mælt er fyrir um í viðtökulandinu af öðrum skoðunaraðila en þeim sem eru í viðtökulandinu.

Framleiðandinn eða fulltrúi hans skal tilgreina í umsókninni hvaða skoðunaraðila hann hafi valið. Valið skal af skránni sem upprunalandið tekur saman samkvæmt 13. gr. Sem undantekning frá þessari málsmeðferð, þegar um er að ræða hylki sem eru smíðuð sérstaklega í mjög litlu magni samkvæmt einni pöntun eða þegar hylki eru hönnuð fyrir flókinn búnað sem er framleiddur samkvæmt upplýsingum og forskriftum sem viðskiptaaðilinn eða ráðgjafarfyrtæki sem hann hefur tilnefnt gefur upp, skal viðskiptaaðilinn tilnefna skoðunaraðila í upprunarákinu, óháð því hvort hann er talinn upp í skránni sem um getur í 13. gr., að því tilskildu að viðtökustjórnvöldin samþykki valið.

Viðtökustjórnvöldin skulu tilkynna upprunastjórnvöldunum um þær ákvarðanir sem þau taka í málinu.

Nafn viðskiptaaðilans eða innflytjandans, ef það er þekkt, skal koma fram í umsókninni.

Umsókninni skal fylgja mappa með teikningum og útreikningum er varða hylkið eða mynstrið, nákvæmar lýsingar á efnunum sem hafa verið notuð, upplýsingar um framleiðsluaðferðir auk nánari upplýsinga um sannprófunaraðferðir á framleiðslustiginu, ásamt öllum þeim upplýsingum sem framleiðandi eða fulltrúi hans telja að koma megi viðtökustjórnvöldunum að gagni er ákvörðun er tekin um hvort þrýstihylki, eða hylki af sama mynstri, sem eru í samræmi við upprættina, fullnægja lögmæltum kröfum um þrýstihylki í viðtökulandinu.

Skjölunum skal skilað í fjórriti á þjóðtungu eða tungum viðtökulandsins eða á öðru því máli sem það land samþykkir.

2.
 - 2.1. Viðtökustjórnvöldin skulu tilkynna móttöku möppunnar jafnskjótt og þeim hefur borist hún.
 - 2.2.
 - 2.2.1. Álfíti viðtökustjórnvöld að mappan sem þeim hefur borist hafi að geyma allar upplýsingar sem krafist er samkvæmt 1. lið gefst þeim þriggja mánaða frestur frá viðtökudegi til að láta fara fram nákvæma rannsókn á skjölunum í möppunni.
 - 2.2.2. Álfíti viðtökustjórnvöld að mappan sem þeim hefur borist hafi ekki að geyma allar upplýsingar sem krafist er samkvæmt 1. lið gefst þeim eins mánaðar frestur frá viðtökudegi til að láta umsækjanda vita hvaða frekari gagna er vænst. Þegar mappan hefur borist með öllum viðhlítandi skjölum skal fylgja málsmeðferðinni í 2.2.1.

- 2.3.
- 2.3.1. Ef ítarleg rannsókn á möppunni sýnir að hylkið, eða hylki af einni og sömu gerð sem hefur verið framleitt eða til stendur að framleiða samkvæmt meðfylgjandi skjölum fullnægir lögmæltum kröfum um þrýstihylki í viðtökulandinu eða getur fengið viðurkenningu hafi undanþága frá þessum kröfum verið veitt, skulu viðtökustjórnvöld tilkynna umsækjandanum um það innan frestsins sem mælt er fyrir um í 2.2.1.
- Falli hylkið, eða hylki af einni og sömu gerð, ekki undir reglugerðir í viðtökulandinu geta viðtökustjórnvöld krafist þess að farið sé að reglugerðum um þrýstihylki í upprunalandinu.
- 2.3.2. Ef ítarleg rannsókn á möppunni sýnir að hylkið, eða hylki af einni og sömu gerð, sem hefur verið framleitt eða til stendur að framleiða samkvæmt meðfylgjandi skjölum, fullnægir ekki lögmæltum kröfum um þrýstihylki í viðtökulandinu og getur ekki fengið undanþágu frá þessum kröfum, skulu viðtökustjórnvöld tilkynna umsækjandanum um það innan frestsins sem mælt er fyrir um í 2.2.1 og taka fram hvaða ákvæðum hefur ekki verið fullnægt og hvaða ákvæðum verði að fullnægja ef hylkið eða hylki af einni og sömu gerð á að hljóta viðurkenningu. Þeim ber einnig að tilkynna umsækjandanum um framleiðslukröfur og eftirlit, ásamt prófunum og sannprófunum sem krafist er samkvæmt reglugerðum um þrýstihylki sem eru í gildi í viðtökulandinu.
- Reynist umsækjandinn reiðubúinn til að breyta hönnuninni, framleiðsluferlinu og/eða sönnunaraðferðum er tengjast hylkinu eða hylkjum af einni og sömu gerð í þá veru að þau fullnægi kröfunum skal hann gera samsvarandi breytingar í möppunni. Þegar mappan hefur borist með breytingunum skal fylgja málsmeðferðinni í 2.2.1 en stytta skal rannsóknartímann í tvo mánuði.
- 2.3.3. Viðtökustjórnvöld skulu nota sömu viðmiðanir, þegar undanþágurnar sem um getur í 2.3.1 og 2.3.2 eru veittar eða sýnað er um þær, og framleiðendur sem hafa staðfestu í viðtökulandinu nota eins og stendur.
- 2.4. Gjöld, skattar og aðrar greiðslur fyrir rannsókn á möppunni skulu vera samkvæmt reglum í viðtökulandinu.
3. Skoðunaraðilinn sem er valinn eins og ráð er fyrir gert í 1. lið skal inna þær aðgerðir af hendi sem viðtökustjórnvöld krefjast.
4. Eftir að hafa innt af hendi það eftirlit, prófanir og sannprófanir sem viðtökustjórnvöld krefjast og staðfest að niðurstöðurnar séu fullnægjandi skal skoðunaraðilinn afhenda framleiðandanum eða fulltrúa hans og viðtökustjórnvöldunum skýrslur um eftirlitið, prófanirnar og sannprófanirnar og vottorð til staðfestingar á að eftirlitsaðferðir, prófanir og sannprófanir og niðurstöður þeirra standist kröfur viðtökulandsins.
- Reynist niðurstöður eftirlitsins ófullnægjandi skal skoðunaraðilinn tilkynna umsækjandanum og viðtökustjórnvöldunum það.
- Skjölín skulu rituð á þjóðtungu eða -tungum viðtökulandsins eða á öðru því máli sem það land samþykkir.
5. Gjöld, skattar og aðrar greiðslur fyrir eftirlitið og prófanirnar skulu vera samkvæmt reglum skoðunaraðilans.
6. Viðtökustjórnvöld verða að tryggja að farið sé með alla uppdrætti og önnur skjöl sem þeim berast sem trúnaðarmál.